

Xiprer de l'escalinata del palau de Torreblanca

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Ctra. Reial, 159.
Emplaçament Parc Torreblanca.

Coordenades:

Latitud: 41.378989306941
Longitud: 2.0547799670035
UTM Est (X): 420962
UTM Nord (Y): 4581261

Classificació

Número de fitxa 08221 - 355
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1904 (any estimat de plantació)
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Tipus de protecció: BCIL
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: BPU-21
BCIL número de registre 10215-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.
Figura al catàleg proposta de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern, proposat com Espècie singular, ordenança aprovada en Ple de l'Ajuntament el 25 de setembre de 2014.

Data aprovació:	dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari	IPAC 19299; Inventari del catàleg de l'Ordenança de protecció de
Generalitat i altres inventaris	l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Just Desvern, Plaça de Jacint Verdaguer, 2, 08960 Ref. Cad. 1114602DF2811C0001AW

Fitxes associades:

[Jardins Torreblanca](#)

[Porteria i magatzems agrícoles de la Torreblanca](#)

[Caseta d'accés als dipòsits de la mina Torreblanca](#)

[Esfinxs del parc Torreblanca](#)

[Pi del bosquet de Torreblanca](#)

[Antics pilars de la porta d'entrada a la finca Torreblanca](#)

[Escalinata del palau de Torreblanca](#)

[Palmera del parc de Torreblanca](#)

Autoria de la fitxa David Torres Rodríguez - Kuanum

Data de registre de la fitxa: dv., 28/03/2025 - 12:09

Descripció

Exemplar de xiprer (*Cupressus sempervirens*) de 21 m d'alçada. L'arbre està situat a tocar de l'escalinata que donava accés al desaparegut palau de Torreblanca, edifici d'estil neogòtic envoltat de jardins romàntics, construït a finals del segle XIX pel marquès de Monistrol.

De la família de les cupressàcies, el xiprer es caracteritza per una capçada estreta, compacta i allargada, amb branques cilíndriques primes, erectes i flexibles. El tronc és recte i regular amb una escorça fissurada de color marró grisenc, que no s'exfolia.

És un arbre perennifoli de fulles molt petites en forma d'esquames de color verd fosc, que es distribueixen en fileres recobrint les branques de manera molt atapeïda. Floreix de març a juliol, amb flors masculines i femenines al mateix arbre, agrupades en cons. El fruit és una pinya petita de forma esfèrica que passa del color verd al marró fosc una vegada madura.

Observacions:

Espècie originària de la Mediterrània oriental, de Líbia fins a l'Iran, amb una distribució posterior que abraça molts altres territoris a causa de la seva adaptació a la sequera i els climes càlids.

És un arbre que ha tingut una forta funció simbòlica al llarg de la història, simbolisme que queda palès a través de la mitologia grega i romana. El filòsof i botànic grec Teofrast consagrava el xiprer a Hades, déu de la mort, ja que aquesta espècie arbòria no rebrota un cop és tallada. Però és el mite grec de Ciparís, convertit en xiprer per Apol·lo, el referent més antic al significat de dol d'aquest arbre. Ciparís, que era amant d'Apol·lo i havia rebut d'ell com a regal un cérvol sagrat, durant una cacera i per error va matar al seu propi cérvol. Desolat per la pèrdua, Ciparís va demanar a Apol·lo que li permetés plorar-lo per sempre i així el déu grec convertí a Ciparís en un xiprer. El simbolisme fúnebre

del xiprer també és recollit pel poeta llatí Horaci quan fa referència al fet que els difunts s'enterraven envoltats de branques de xiprer. Plini el Vell explica com una branca de xiprer, penjada a la porta d'una casa, era senyal de la defunció d'algú de la família.

La presència dels xiprers als cementiris s'ha relacionat amb la idea de vida eterna i immortalitat, ja que és un arbre molt longeu que pot arribar a viure mil anys. A més, pel cristianisme ha representat el concepte de connexió entre el món terrenal i el cel, a causa del seu port ascendent, allargat i molt alt. L'arbre condueix així les ànimes dels difunts cap a la resurrecció i la vida eterna.

El xiprer també és, des d'època romana, un arbre símbol d'hospitalitat. És habitual trobar-lo a l'entrada de masies i cases de zones rurals donant la benvinguda. Segons l'escriptor Víctor Balaguer, figura cabdal de la Renaixença, la tradició de plantar xiprers a les masies va començar com un símbol de l'aliança entre les congregacions religioses i les cases pairals. D'aquesta manera, la presència d'un xiprer a l'entrada d'un mas indicava l'hospitalitat d'aquestes propietats vers peregrins, frares, canonges i viatgers.

Història

Al segle XVIII, la finca de Torreblanca era una de les més pròsperes de la zona, i la seva propietat corresponia a la família Dusai que l'havia adquirit en època medieval. L'any 1796, aquesta família va rebre el títol de marquesos de Monistrol d'Anoia.

La gran transformació de la finca va arribar a finals del segle XIX, quan Josep M. Escrivà de Romaní i de Dusai, marquès de Monistrol, va decidir construir-hi un palau d'estil neogòtic català, envoltat de jardins romàntics. En aquest període, ja entrat el segle XX, es va plantar el xiprer que donava la benvinguda als visitants del palau abans de pujar l'escala per accedir a l'edifici.

El Parc Torreblanca és propietat de tres municipis: Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí i Sant Just Desvern. L'Àrea Metropolitana de Barcelona, d'acord amb els ajuntaments metropolitans, és responsable de la gestió integral: vegetació, mobiliari, instal·lacions, paviments i elements construïts; així com de la promoció, per mitjà de la dinamització d'activitats i propostes educatives.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN (2014). *Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern*.

ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA (2017). *Itinerari botànic Parc de Torreblanca*. Barcelona.

CABALLERO ARROYO, Cecilia; GUAL DEVESA, Ramon; RUEDA AGUILERA, Ferran (1997). *Arbres de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efados / Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Història del Parc Torreblanca](#)

[Vegetació Singular del Parc Torreblanca](#)

[Herbari Virtual del Mediterrani Occidental](#)

[Flora Catalana](#)

[Itinerari botànic del Parc de Torreblanca](#)

